

प्राकृतं सूक्तवाकप्रभृति प्रागवभृष्टेः ॥१२॥ सं सर्वं प्राकृतं प्रकृतिवदेव
भवति । अनुक्तं च ॥१३॥ यच्चान्वयेन होतुः प्राप्नोति तदप्यत्रैव
भवत्येव । सं यदत्र प्रकरणे अनुक्तं प्रणयनीयानुवाचनाग्रिमन्थनीयामनोतायूपा-
ञ्जनोद्भयणादि तत्सर्वं प्राकृतं भवति । इमं मे तत्रैत्येककपालस्य (२१.१-२)
॥१४॥ यांके भवतः । अग्नीवरुणयोस्त्वं नः स त्वमिति (२१.३-४) ॥१५॥
यांके । आदित्यस्य सुत्रामाणं महोमू षु मातरमिति (२१.६ ५) ॥१६॥
आ नः प्र ब्राह्मेति (२१.८-९) पयस्यायाः ॥१७॥ वाजिनस्य शं नो
वाजि-वाजः इति (२१.१०-११) ॥१८॥ अयं तु विशेषः । अनवानं याज्या ॥१९॥
वायोधसाप्रियः^{१)} समिद्धोऽग्निः समिधेति (२१.१३-२२) ॥२०॥ वायोधसस्य पशोः
प्रयाजयाज्याः । याज्यानुवाक्याश्च^{२)} वपापुरोडाशपशूनां वसन्तेनः ऋतुनेति
(२१.२३-२८) ॥२१॥ चशब्दाद्वायोधसस्यैव ॥ ॥ सप्तमी कण्डिका ॥७॥ ॥

इत्युपाध्यायकर्कविरचिते कात्यायनसूत्रभाष्ये एकोनविंशतिमोऽध्यायः ॥११॥ ॥

सौत्रामणी समाप्ता ॥

इति कात्यायनसूत्रेऽएकोनविंशोऽध्यायः ॥११॥

सौत्रामणीविधानसमनन्तरं श्रुतिमन्त्रपाठावसरप्राप्तोऽश्वमेधोऽनुविधीयते ।
राजयज्ञोऽश्वमेधः सर्वकामस्य ॥१॥ राजशब्दोऽभिषेकवति क्षत्रिये वर्ततः इत्युक्तं
प्रदेशान्तरे । तथा च क्षत्रिययज्ञयदश्वमेधः (१३.४.१.२) तस्माद्वाङ्मश्वमेधेन यजे-
तेति (१.६.३) । राजो यज्ञः राजयज्ञः न ब्राह्मणवैश्ययोरिति । अश्वमेध इति
त्रिरात्रस्य यज्ञक्रतोर्नामधेयम् । स सर्वकामस्य भवति । सर्वकामावाप्तिश्च परमा-
त्माख्यसत्त्वप्राप्तिमन्तरेण न भवति । यावद्दूरीकालभाविनो हि कामा इति ।
तेन सर्वकामस्येति मुमुक्षोः । तथा चाह सर्वान्द्वयज्ञतः इति (१३.४.१.१) ।
अष्टम्यां नवम्यां वा फाल्गुनीशुक्लस्य ॥२॥ फाल्गुनशुक्लपक्षे^{३)} अष्टम्यां नवम्यां
वा प्रारम्भः । सा यासौ फाल्गुनी पौर्णमासी भवतीति (१३.४.१.४) प्रकृत्य तस्यै

^{१)} वांसः आग्निः Mahidh. ^{२)} याज्यापुरोऽनुः Mahidh. ^{३)} फाः न्याः संबन्धो शु-
क्लपक्षः फाल्गुनीशुक्लः वसन्तप्रत्यासन्नः Deva.